

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Tos/140/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122010707
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6122010707.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA, v trestnej veci odsúdeného G. G. pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 5. januára 2023, konajúc o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 5Nt/54/2022 zo dňa 07.10.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného G. G. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Uznesením sp. zn. 5Nt/54/2022 zo dňa 07.10.2022 samosudca Okresného súdu Banská Bystrica podľa § 74 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 447 ods. 1 Tr. por. zamietol žiadosť odsúdeného G. G. o upustenie od výkonu ochranného liečenia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí konanom dňa 07.10.2022 sťažnosť, ktorú bližšie zdôvodnil písomným podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 11.10.2022. V sťažnosti v podstate uviedol, že okresný súd neakceptoval jeho žiadosť o nový posudok a bolo mu odopreté právo na spravodlivý proces, nakoľko je vo výkone trestu a nebol mu pridelený obhajca a on ako laický človek nevie vyjadriť správne postupy.

Podľa § 192 ods. 1/ písm. a/, b/ Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Na základe podanej sťažnosti krajský súd preskúmal napadnuté uznesenie a predchádzajúce konanie, pričom dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nebola dôvodne podaná.

Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6T/85/2020 zo dňa 29.04.2021, právoplatným tým istým dňom, súd schválil dohodu o vine a treste uzavretú dňa 17.12.2020 medzi obvineným a prokurátorom, pričom G. G. bol uznaný vinným z prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne mu bolo uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podaním zo dňa 19.09.2022 odsúdený požiadal o upustenie od výkonu ochranného liečenia v zmysle § 447 ods. 1 Tr. por., o ktorej príslušný okresný súd rozhodol sťažnosťou napadnutým uznesením.

Sťažnostný súd preskúmajúc napadnuté uznesenie, ako i príslušný na vec vzťahujúci sa spisový materiál, dospel k záveru, že prvostupňový súd postupoval v súlade so zákonom, pokiaľ rozhodol o zamietnutí návrhu odsúdeného na upustenie od výkonu ochranného liečenia. Odôvodnenie súdu prvého stupňa považuje sťažnostný súd za správne, pričom úvaha prvostupňového súdu vychádza z logického zhodnotenia zistených skutočností a dôkazov, ktoré boli v tomto konaní vykonané.

Hmotnoprávne podmienky, za ktorých súd upustí od výkonu ochranného liečenia upravuje ustanovenie § 74 ods. 3 Trestného zákona. Podľa tohto ustanovenia od výkonu ochranného liečenia súd upustí, ak zaniknú pred jeho začatím okolnosti, pre ktoré bolo uložené.

Z citovaného ustanovenia je teda zrejmé, že od výkonu uloženého ochranného liečenia je možné upustiť len v tom prípade, ak ešte predtým, než bolo s výkonom tohto liečenia započaté, dôjde k zániku okolností, pre ktoré bolo uložené, čiže ak vlastne odpadnú dôvody, ktoré k uloženiu ochranného liečenia viedli.

U odsúdeného sa s výkonom ochranného protitoxikomanického liečenia v čase rozhodovania prvostupňového súdu nezačalo, avšak samotná okolnosť, že odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody nepožíva návykové látky, nie je tou skutočnosťou, na základe ktorej by sťažnostný súd dospel k záveru, že zanikli dôvody, pre ktoré bolo ochranné liečenie uložené. Nútená abstinencia od užívania návykových látok u odsúdeného vyvolaná výkonom trestu odňatia slobody sama osebe nepredstavuje dôvod na to, aby sa nezačalo, resp. upustilo od výkonu uloženého ochranného liečenia, a tým vôbec nedošlo k dosiahnutiu účelu ním sledovaného.

Sťažnostný súd považuje za potrebné uviesť, že ochranné opatrenie, medzi ktoré ochranné liečenie nepochybne patrí, nie je trestom. Účelom ochranného opatrenia sa sleduje predovšetkým prevencia, do popredia vystupuje jeho výchovná a terapeutická zložka, pričom konečným účelom ochranného opatrenia je odstránenie alebo aspoň zníženie nebezpečenstva ďalšieho porušenia alebo ohrozenia záujmov chránených Trestným zákonom zo strany páchatelia.

Z uvedeného dôvodu sa ani nestanovuje dĺžka ochranného liečenia, to trvá dovtedy, pokiaľ nie je jeho účel splnený. Je teda v podstate aj v záujme odsúdeného, aby sa podrobil odbornému liečeniu, pokiaľ má skutočne záujem tak, ako to sám deklaroval, v budúcnosti viesť riadny život. Jeho subjektívny názor v tom smere, že momentálny trest považuje za dostatočne dlhý a demotivujúci k drogám, počas ktorého abstínuje, rozhodne nemôže postačovať na záver o tom, že dôvody, pre ktoré bolo liečenie uložené, pominuli. Ani samotný fakt abstinencie, teda skutočnosť, že odsúdený v priebehu výkonu trestu odňatia slobody nemá prístup k omamným a psychotropným látkam, nemôže byť dostatočným dôvodom k upusteniu od výkonu uloženého ochranného liečenia.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon, pričom u odsúdeného v predmetnej veci neboli dané dôvody povinnej obhajoby (§ 38 Tr. por.).

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto senát Krajského súdu v Banskej Bystrici sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.